

ESZAKMAGYARORSZÁG Sport

LÁTTUK HALLOTTUK HOVATITULTUK

1

Vasárnapi lapszámunkban ismertettük a Szuhavölgyi Bányász-Rudabányai Bányász félbeszakadt mérkőzés ügyében hozott döntést. A tárgyalást meghallgattuk. Igen érdekesen alakult egy ilyen tárgyalás. Amikor a „vétkes” csapat képviselőit hallgatják meg, akkor egészen elképesztő megvilágításban tárul elénk a félbeszakadás körülménye. A hazai csapat vezetői, sőt a hibát követő játékos a legőszintebben mondta el a mérkőzés momentumait és ez a helyes. Nehéz volt igazságot tenni, mert különbözők voltak a vélemények.

Hogy mégis igazságos döntés született, azt annak tulajdonítjuk, hogy a Borsod megyei Labdarúgó Szövetség intéző bizottságának munkatársai fáradságot nem kímélve, alaposan megvizsgálták minden körülményt. Döntő volt a tárgyaláson az is, hogy az intéző bizottság vezetője, Korbely József sporttárs a félbeszakadt mérkőzéstől a tárgyalásig igen sok embert meghallgatott. Így tisztán látta az esetet és könnyebb volt az ítékezés.

Két tanulságot vontunk le a fegyelmi tárgyaláson tapasztalatainkból. Az egyik az, hogy a fegyelmi tárgyalás vezetője és munkatársai alaposan ismerjék már jó előre az „ügyet”, — akkor az igazságnak megfelelő döntést tudnak hozni. A másik pedig az, hogy a leghevesebb mindenkor a legőszintebben feltárni a hibákat, mert ez megkönnyíti a bi-

zottság munkáját. Nem tetszett viszont az, hogy némelyik beidézett sokat köntörfalazott, igyekezett a bizottság munkáját megzavarni. Hogy ez nem sikerült, annak köszönhető, hogy a bizottság minden tagja feladata magaslatán állt.

2

A napokban ülést tartott az MVSC elnöksége. Ennek az ülésnek az volt a célja, hogy megvizsgálja a labdarúgó csapat gyenge szereplésének körülményeit. Nagy érdeklődéssel mentünk erre az értekezletre, de mondjuk meg őszintén, csalódottan az ott hallottakban. A múlt héten arról írtunk, hogy több ezer miskolci sportkedvelő érthetetlenül veszi tudomásul a gyenge szereplést. Rovatlunkban több kérdést is feltettünk az MVSC vezetőségének, amelyből a sportkedvelők magyarázatot kaptak volna a vasárnapi súlyos vereségre és a következő hetek elképzeléseire. Nos, a kérdésekre nem a legmegfelelőbb választ kaptuk. A csapat edzője igyekezett „megmagyarázni” a vereség okait, de ez nem nyugtathatja meg a több ezer szurkolót. Szerinte néhány játékos „csúdj” okozta a magyaránú vereséget. Ugyancsak az is baj volt, hogy a megerősített NB I. után mindössze 30 nap alatt kellett a csapatnak felkészülnie. (Ez az indok eléggé sajnát, mert a többi NB I. és alacsonyabb osztályú csapatoknál sem volt hosszabb a felkészülési idő és mégis érnek el eredményeket.) Az elkövetkezendő feladatokat megfialított

csapattal óvatja megoldani a vasutas sportkör. Véleményünk szerint sokkal célszerűbb lett volna a bajnokság megindulása óta kipróbálni és megfelelő játékosokat bennhagyni a csapatban, akkor azok „beérték” volna. Gondolunk itt Lövei és Varga esetére. Mindenesetre kíváncsian várja a miskolci sportközvélemény a soron következő mérkőzéseket...

3

A Borsod megyei Tenisz Szövetség tenisz-játékvezetői tanfolyamát indította. Erre a játékvezetői tanfolyamra Miskolcra, Diósgyőrről, Ózdról és Kazincbarcikáról jelentkeztek többen is, akik hivatást éreznek magukban a játékvezetés iránt. A négyhetes tanfolyam első előadását már meg is tartották. Ekkor a tanfolyamvezetők, — Irsai Tibor és Szőnyi Jenő, a Tenisz Szövetség vezetői —, a párt tizeit ismertették a játékvezetői-lelöltekkel. Reméljük, hogy a jelöltek sikeres vizsgát tesznek és tavasszal nem lesz a teniszversenyeken ítéke-vezetőkben hiány.

4

Meglepően kevés néző látta Szencsen a hazai csapat nemzetközi találkozóját. Pedig élvezetes, jó játékot láthattak volna. A vendégcsapat stílusosan, jó elgondolásokkal játszott. Azonnal magyarázatot is kaptunk a csapat jó játékára, amikor találkoztunk edzőikkel. A terebesi csapat edzője, Kertész József, — ismertebb nevén „Josku” —, aki valamikor éveken keresztül a diósgyőri csapatban kergette a labdát. Hosszasan beszélgettünk vele. Elmondta, hogy a diósgyőriek volt Kassai játékosaival, Fazekassal és Kassai-Klimmekkel sokszor találkozik és igen nagy szeretettel emlékezik vissza az itt eltöltött időkre. Figyelemmel kíséri a DVTK szereplését és örülnek, ha volt csapatuk sikereket ér el.

A borsodi birkózók sikere a területi III. osztályú felnőtt birkózó bajnokságon

Salgótarjánban rendezték meg a területi felnőtt kötöttfogású III. osztályú birkózó bajnokságokat. A borsodi sportkörök versenyzői szép számmal vettek részt a bajnoki küzdelemben és sok győzelmet, értékes helyezést értek el. A borsodi versenyzők eredményei:

Lepkesúly: 1. Kupcsik, DVTK, 2. Soós, Ózdi Kohász.
Légsúly: 2. Viczek, Miskolci Honvéd, 3. Kriston, Ózdi Kohász.
Pehelysúly: 1. Somogyi, Tiszalúc, 2. Izsó, DVTK.
Könnyűsúly: 1. Molnár, DVTK, 2. Juhász, DVTK.
Középsúly: 3. Dege, Ózdi Kohász.
Félnehézsúly: 3. Nagy, Miskolci MHS.
Nehézsúly: 1. Gibárszky, Miskolci MHS.
Az országos döntőn az egyes súlycsoportok 1-2. helyezettjei indulhatnak majd.

Leleplező riportot akartam írni...

Mert azt hallottam, hogy a Debreczeni utca, s ott is főleg a tánciskola — sőtét hely. A tánciskolába rengeteg fiatal jár — korosztályok cserélik egymást — öreg hiba lenne, ha valami is nem volna rendjén a tánciskola körül. Elmentem. Kétszer is megnéztem az iskolát. Kellemesen csalódtam. Amit tapasztaltam, jobb volt, mint vártam, a sötét hírtől függetlenül.

Először is jelenthetem, hogy a Debreczeni utcában normális a világítás. Végigszeltem rajta, de nem akadtam kivételgítálat. Sötét helyre, ahol ama bizonyos feltételezett kísértés várna a fiatalokra. — A tánciskola — Debreczeni u. 25. sz. — előtti rész meg egyenesen fényárban úszik. Nyitunk be a táncterembe, az iskolába.

Figyelem, francia négyes következik! — dirigál a táncban. Öröm nézni, milyen finoman, sikkesen vezet fel a fiúk a lányokat. No igen, már a táncanfolyam végén tartanak. Fegyelmességet, összhang. Természetesen enélkül mit

Ismeretlen barlang mélyén

1959. szeptember 28-án 19 óra előtt járt az idő. Az SZMT-székház nagytermében ültünk és vártuk Dr. Kessler Hubert „Az örök éjszaka világában” c. előadásának megkezdését. A mögöttem lévő sorból valaki megérintette vállamat. A Bükk magános vándorainak egyike, Kőfalusi Emil bátyám. Sejtettem, hogy valami új hírt akar mondani. „Vasárnap lesz időtök? — kérdezte. — Tudok egy új barlangot”. „Most nem, de a jövő vasárnap lesz” — válaszoltam. — „Ugy is jó, akkor vasárnapra egy hétre, reggel 8 órakor a mexikói mészkőbánya alatt találkozunk”. „A bánya fejtési frontjának keleti részén van a barlang, jobbra az úttól”. Ezzel befejeztük a beszélgetést. Telefonon bejelentett a banya vezetőjének látogatásunkat.

A barlang letezéséről

Többen tudtak, de nem járt benne, csak egy ember. Bizonytalan hírek szerint 60 m mélységig csak kötéllel lehet leereszkedni. Felszerelésünket tehát ehhez kellett szabni. Korényi Endre barátomat, aki szintén a barlangkutató társulat tagja, értesítettem a vasárnapi programról. Október 11-én reggel elindultunk a találkozó helyre.

Még köd lepte el a „Mexikói völgyet”, mikor barlangkutató barátommal megérkeztünk a mexikói banya felémetes sziklafalai tövéhez. Megálltunk szuszogni és lelettük felszerelésünk süllyő hátizsákjainkat. Vártuk harmadik társunkat, a kirándulást tervezőjét. Közben Ohuta felől egy szekér jött. Megállítottuk. Erdeklődtünk, nem tudja-e, hol találjuk meg a banya vezetőjét. Végig sem hallgattuk az útbaigazítást, megérkezett Gányi István főmérnök. Már várta érkezésünket, amit telefonon jeleztek. Föltettük hátizsákjainkat és elindultunk célunk felé. A barlang nyílásához érve, lelettük terheinket, megreggeliztünk, áttöltöttünk és elkészültünk a barlangi túrára. Megtöltöttük karbid-lámpáinkat, leengedtük kötéllétránkat a tántogó barlangnyíláson. Ki menjen le először? A sorshúzás ráment. Pár perc múlva már bent himbálózott a kötéllétrán az ismeretlen mélység felett. Barátom által tartott biztosító kötélt megláztuk, már nem volt rá szükségem. Leérttem a barlang első vízszintes üregébe.

Harmadik társunk közben megérkezett s így az előbb még kötelemet tartó barátom is utánam jött. Mielőtt munkához kezdtünk volna, szétnéztünk a barlangban. Minden zeg-zugát bejártuk.

A felszínről körülbelül

24 m függőleges kúrtó vezet. A kúrtó alól elindulva, délkeleti irányban egy 10 m-es lejtős szakasz után egy kb 28 m „C” alakban nyugat felé vezető folyosón haladtunk, melyet hófehér mészlerakódás borított. A folyosó alját megdermedt hegyi patakhöz hasonló képződmény díszítette. A barlangnak ezt a szakaszát „Krisztályfolyosó”-nak neveztük el. A kúrtó alól észak felé indulva, lejt a barlang, nagy leszakadt kötőmbök akadályozták az elő-

rehaladásban. Ez a szakasz kb 17-18 m hosszú, 4-5 m széles és 13-14 m magas. Ennek a szakasznak a falát, mennyezetét ceruzavastagságú, 20-80 cm hosszúságú csillogó, fiatal cseppkővek díszítik. Ha megütöttük ezeket a cseppkőveket, amelyek egy-egy kiálló sziklával mindkét végük-nél rögzítődtek, különböző magas-ságú pengő hangokat adtak. Több ilyen cseppkővet egyszerre megütve, egész harangjátékot hallhat a jelen-lévő. A barlangnak további szakaszát a leszakadt kővek és az esőzé-sek által bekerült agyag elzárta. A séta után izmokat igénylő munka kezdődött. Először is meg kellett ke-re-sni azt a helyet, ahol legnagyobb a valószínűség, hogy a barlang to-vábbi járatait megtaláljuk. Társam makacs ragaszkodása után egy szűk fülkerészben kezdődött el az agyag és a kötőrmelék bontását. Komoly ne-hézségekbe ütközött a bontás a szűk hely miatt. Hasonfekve azzal a gon-dolattal kezdtük a munkát, hátha si-kerül tovább jutni. Megtörténhet ilyen esetben, hogy fölösleges a munka, mert a barlang további szak-asza annyira eltömődött, hogy ben-ne az előrejutás szinte lehetetlen. Ez alkalommal azonban sikerrel jár-tunk, mert kétórán munka után egy körszellet keresztmetszetű, alig 40 cm magas és 50 cm széles, 2,5 m hosszú szakasz kibontása után sike-rű... benézni egy kiszélesedő barlang szakaszba. Az általunk nyitott járat bővítése lehetővé tette a további tágasabb barlangrészekbe való beju-tást. Ettől a helytől a barlang egy 10-17 m hosszú, barázdált zeg-zu-gos folyosóban folytatódik, majd ki-bővül az előbbieknél sokkal nagyobb teremmé. Ennek a teremnek a hosz-sza kb 25 m, szélessége kb 15 m, magassága kb. 8-15 m között van. A terem alját 2-3 mm cseppköré-teg és rajta finom agyagréteg tesz egyenletessé. Semmi nyomot nem ta-láltunk arra vonatkozóan, hogy elő-tűnk bárki is járt volna ezen a sza-kaszon. Ebben a teremben is talál-tunk szép fehér, fiatal „cseppkőzu-hatagokat” és törzsnyi vastagságú kidőlő cseppkőoszlopokat, melyet a természet erői mozdítottak el he-lyükről. A terem egyik sarkából to-vább vezet egy folyosó, melynek vé-gén egy nyíláson át egy alatta elhu-zódó hasonló részbe jutunk. Ez alatt az alsó szakasz alatt még két, mé-lyebben lévő folyosót találunk. Az eddig ismert, kb. 24 m mélységet és kb. 55 m hosszúságot az általunk megtalált szakasszal kb. 60 m mély-ségre és 280 m hosszúságra bővít-tük.

A banya vezetősége a barlang egy szakaszát kőcsúszának akarja kiépíteni, és ezzel könnyíteni a banya felső szintjén termelt kő leszállítását. Munkánkat elvégezve, fáradtan jöttünk fel az imbolygó kötéllétrán és felszerelésünket összecsomagolva, hazaindultunk a lenyugvó Nap bágyadt sugaraitól megfestett, őszi színekben pompázó bükk fák alatt.

Rimányi Jenő.

TIT földrajz-geológiai szakosztály és az E. M.-i Karszt- és Barlangkutató Társulat tagja

Kézilabda

Telefongyár — DVTK

19:14 (12:6)

Budapest, NB I., férfi.
Csak azok számára nagy meglepetés a diósgyőri csapat veresége, akik nem látták a mérkőzést. Elsősorban Bartha, Kovács és Szilák nélkül játszott a DVTK, akik betegség miatt nem utazhattak a mérkőzésre. Tóth A. pedig a 10. percben 3:3 állásnál megsérült és innen kezdve csak statisztált. A játékvezető is nagyon rossz napot fogott ki. Összesen nyolc (!) büntetőt ítélt a diósgyőri csapat ellen. Ilyen körülmények között érthető a magyaránú vereség.

Honvéd — MVSC

23:8 (11:4)

Budapest, NB I., férfi.
A miskolci csapat ellen a bajnokjelölt fővárosi együttes biztos győzelmet aratott. Az MVSC már nem kerülheti el a kiesést.

BHSC — MVSC

3:2 (1:0)

Budapest, NB I., női.
Az idegesen játszó miskolci csapat újból vereséget szenvedett. A tavalyi kispályás bajnok jelenleg a táblázat nyolcadik helyén áll, s csak abban az esetben kerülheti el az osztályozókra való részvételt, ha a hátralévő mérkőzéseket megnyerné. Minden esetre igen nehéz lesz megkapaszkodni a vasutas csapatnak.

Miskolci MTE—Bp. Híradástechnika

11:6 (5:3)

Miskolc, NB II., férfi.
A miskolci csapat bajnokjelölthöz méltó játékot nyújtott. Nemes (5), Szőke (3), Menyhért (2) és Fázold voltak a gólszerzők. A győztes csapatban Nemes, Fázold, Szőke, Menyhért és Szopkó játszott a legjobban.

Röplabda

Farkaslyuki Bányász — Szombathelyi Dózsa

3:0 (5, 5, 5)

Farkaslyuk, NB I., férfi.
A remek formában lévő farkaslyuki csapat biztos győzelmet aratott a szombathelyi csapat ellen. A bányász együttes továbbra is a bajnokság élcsoportjában foglal helyet.

Miskolci VSC — MTK

3:2 (12, —, —, 15, 6, 9)

Miskolc, NB I., férfi.
Hatalmas küzdelmet hozott a két csapat találkozója. A miskolciak az első szett megnyerése után egymás után kettőt elvesztettek. A negyedik és ötödik szettben azonban nagyon feljötték és végeredményben megérdemelt győzelmet arattak a fővárosi csapat ellen.

Miskolci VSC—Útasellató

3:2 (—6, —8, 13, 12, 6)

Miskolc, NB I., női.
A miskolci lányok az első és a második játszmában sok hibával játszottak. A harmadik szettől kezdve nagyon feljavult a csapat és izgalmas két játszmában kiegyenlített. Az ötödik, döntő játszmát és ezzel a mérkőzést, biztosan nyerték a teljesen kifáradt fővárosi együttesrel szemben.

Bp. Petőfi — DVTK

3:0 (6, 4, 3)

Diósgyőr, NB I., női.
Az egyik legjobb magyar női röplabdacsapat ellen gyengén ment a játék a diósgyőrieknek és a fővárosiak biztos győzelmet arattak.

TEKE

Vasárnap Ózdon az Ózdi Kohász—Egri Vasas NB II-es tekemérkőzésen kimagasló eredmény született. Huszti László, az ózdiak kiváló versenyzője, 100 dobásból 543 főt ütött. Eredménye nemzetközi viszonylatban is igen jónak számít.

SPORTHIREK

Ma és vasárnap teljes forduló lesz az NB I-es labdarúgó bajnokságban. A DVTK csapata ma délután Kispesztén a Bp. Honvéddal mér össze erejét, vasárnap ugyancsak a fővárosban vendégszerepel. Ekkor az MTK lesz az ellenfele. A diósgyőri fiúk lelkiismeretesen felkészültek a két nehéz mérkőzésre. (A mai mérkőzésről munkatársunk tudósítást ad, amit a csütörtöki számunkban közölni fogunk.)

A DVTK NB II-es ökölvívó csapata Salgótarjánban vendégszerepelt és az ottani Bányásztól 16:4 arányú vereséget szenvedett. A diósgyőri csapat két győzelmet Kiss P. és Munkácsi szerezte.

Asztalitenisz

MMTE — BHSC

9:7

Budapest, NB I., női.
A miskolci csapat győzelmeit, Horváthné (3), Weiszné (3), Grigássy (2) és dr. Adorjáné szereztek.

Külker. — MMTE

12:4

Budapest, NB I., női.
A miskolci csapatban csak három játszottak, így érthető a magyaránú vereség. Grigássy (3), Klimont egy győzelmet szerezett.

Az asztalitenisz ifjúsági bajnokságok során az MMTE ifjúsági csapata a HSC-től 3:2-re kikapott, míg a Külker csapatát 3:2-re győzte le.

KOSÁRLABDA

Szegedi EAC — DVTK

77:62 (34:22)

Diósgyőr, NB I., férfi.
Végig jóirámú mérkőzésen megérdemelt győzelmet aratott a szegedi csapat. A diósgyőriek sok „biztos” helyzetet elrontottak.

A tánciskolában

sem ér a francia négyes.

Csodálkozom. Francia négyes? Ma már nem igen táncolják. Esetleg nagy bálók nyitótáncaként. — Eppen ezért tanuljuk — a táncban választ. — Hadd ismerjem meg ezt is. És még egy: ebben a táncban igazodniok kell egymáshoz. Jó ahhoz, hogy összehozzunk, erősíti a közösségi szellemet. De bocsánat, beszéljen helyettem egy táncos.

Rádai Antal táncol előttem. A gépipari technikum IV. osztályos tanulója. 18 éves lesz. Ő az idősebbek közé tartozik. — A lányokról? ... Nagyon kedvesek, jól táncolnak... Igaz, mi fiúk többen vagyunk. Kettővel... (24 lány van és 26 fiú.) Mi a kedvenc táncom?... A tangó, az anolkeringó... a rumbát is szeretem. Szeretjük a modern táncokat, de csak fizikailag, szépen. Vége a francia négyesnek, csárdás következik. Négyesével járják, raddoznak. Régi miskolci tánc, két

lány, két fiú forog körbe — ezt nevezik rózsabokornak. Megállítunk egy „bokrot”. Révai Katalin az egyik táncos. Szépen táncol.

Amikor ide jöttem, nem sok táncot tudtam, de most már... Csak a partner legyen jó táncos... (No fiúk!) Arolkodjunk is. Lévai Katalinnak a 4. kedvenc tánc. Ugy mondja, abban lehet jól mozogni és torogni. Egyébként Katika a Zrínyi gimnáziumba jár, a III. F. osztályba.

Bikki Dezső, a 100. MTH Intézet tanulója, azonban másként vélekedik. Az ő „esete” a keringő. Tessék meg nézni... Zenekar, keringőt kérünk. Valóban, a kis Bikki Dezső szépen, igen szépen keringőzik. A tánc folytatódik. A fiatalok rendben, fegyelmezetten táncolnak. Guba bácsi — a népszerű miskolci táncos — elégedett velük. 1926 óta tanítja a fiatalokat itt, a városunkban. Azelőtt Pesten tanított. 1919-ben kezdte táncművészt. Most 40

éve tanítja a táncolókat. Nem egy kislány jár a mostani táncanfolyamra, akinek a mamáját is ő tanította. De más táncokra. A tánc-dívat gyorsan változik.

— 1920-ban, 30-ban, amikor pályámat kezdtem, a charleston, meg a schimit tanítottam, a mai fiatalok már csak hírből ismerik...

— A keringő a legmaradandóbb tánc, no meg a tangó. 1913 óta kedvelik, táncolják. Sokat változott azóta, amióta dél-amerikai formájában megjelent. Egyszerűbb, s szebb lett. Dívat jön és megy, ezek maradnak. Most például a szving van kimúlóban...

1951 óta működik meggyénkben a Táncanítók Munkaközössége. Nyolc tagja van, vezetőjük Guttman Armin, ahogy tanítványai emlegetik, Guba bácsi. Ő egyben szakfelügyelő a szomszédos megyékben is. Tanítványai szeretik, ragaszkodnak hozzá, mert jól tanít, és viszont megköveteli a viselkedéstől a fegyelmet, a rendet, így aztán sosincs baj a tánciskolájában.

(nagu)